

Svítilš mi v tmách

Hana Zagorová

HZ: Sám, bezpečně vím, že jsem.

Vím, že patřím právě sem.
Dál musím se ptát a ptát,
jak moh' se ten zázrak stát...
Já jsem, protože máš, máš mě rád.

ŠM: Já bloudil dřív sám a sám.

Jsem tím, že tě, lásko, mám.
Tím, že začal příběh náš.
Jsem jen, když mě ráda máš.
Kéž, jak léta jdou, píseň nás dvou
zůstává stále táž.

HZ: Dýchám tu s kýmsi,

kdo našel můj práh.
Sluncem teď mým jsi.

oba: A stříbrem svých paprsků.

Svítilš mi v tmách,
svítilš mi v tmách.
Kdykoli já ztrácím správný směr,
svítilš mi v tmách.

HZ: Já s tebou chci stále žít.

ŠM: S tebou chci stále žít.

HZ: Mé všechno ti náleží.

ŠM: Všechno ti náleží.

HZ: K mým břehům tě vítr hnál.

ŠM: K tobě mě vítr hnál.

HZ: Dík, že se ten zázrak stal.

Ó, jen nepřestaň svítit mi dál!

ŠM: Znáš tajenky tvého já.

HZ: Znáš tajenky tvého já.

ŠM: Ne, neměň je lásko má.

HZ: Neměň je lásko má.

ŠM: Jen když ty mě ráda máš.

HZ: Když ty mě ráda máš.

ŠM: Má smysl i příběh náš.

Kéž, jak léta jdou

píseň nás dvou

zůstává stále táž.

HZ: Dýchám tu s kýmsi,

kdo našel můj práh.
Sluncem teď mým jsi.

oba: A stříbrem svých paprsků.

Svítilš mi v tmách,
svítilš mi v tmách.

Kdykoliv ztrácím směr,
jímž mám jít,
tvůj maják mi vrátí klid.

Jen ať svítí mi v tmách,
svítí mi v tmách,
nezabloudím sítí zrádných cest
tím sluncem dám se vést...

ŠM: ..co svítí..
oba: ..mi v tmách.